

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobce: LONDA spol. s r. o., IČ 492 41 931
se sídlem Na příkopě 859/22
110 00 Praha 1

proti

žalované: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání
se sídlem Škrétova 44/6
120 00 Praha 2

za účasti: 1) První rozhlasová s.r.o., IČ: 256 43 908
se sídlem Bělehradská 299/132, 120 00 Praha 2
zastoupená doc. JUDr. Danou Ondřejovou, Ph.D., advokátkou
se sídlem V Jámě 1, 110 00 Praha 1

2) MAX LOYD, s.r.o., IČ: 251 11 671
se sídlem Wenzigova 1872/4, 120 00 Praha 2
zastoupená Mgr. Martinem Heplíkem, advokátem
se sídlem Botičská 1936/4, Praha 4

3) RADIO UNITED BROADCASTING s.r.o., IČ: 291 31 901
se sídlem Vinohradská 3217/167, 100 00 Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne 26.01.2021 č. j. RRTV/1271/2021-str, sp.zn. RRTV/2020/901/str

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Osoby zúčastněné na řízení 1 – 3) **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně je obchodní společností, která je držitelem licence č. j. RRTV/2650/2016-STR k provozování rozhlasového vysílání programu Rock Zone 105,9 prostřednictvím vysílačů se souborem technických parametrů Praha 105,9 MHz / 0,5 kW, a vlastníkem slovní ochranné známky „Rock Zone 105,9“ zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 272918 mimo jiné i pro třídu 38 (provozování rozhlasového vysílání).
2. Žalovaná udělila rozhodnutím ze dne 26. 1. 2021, č. j. RRTV/1271/2021-str sp. zn. RRTV/2020/901/str provozovateli První rozhlasová, s.r.o. /osoba zúčastněná na řízení 1)/ souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Oldies rádio (licence č.j. Ru/175/99/2370 ze dne 22. 6. 1999) podle § 21 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání (dále jen „zákon o rozhlasovém a televizním vysílání“), spočívající ve změně názvu programu na nový název „Rock Radio“.

II. Žalované rozhodnutí

3. Žalovaná shrnula obsah žádosti souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Oldies rádio – tu žalované doručila První rozhlasová, s.r.o. dne 30. 11. 2020.
4. K této žádosti se vyjádřili jiní provozovatelé. Společnost RADIO UNITED BROADCASTING s. r. o. – provozovatel vysílání programu RADIO BEAT, vlastníka ochranné známky „BEAT RADIO ClassicRock“ zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 269923 pro třídy 35 a 38. Tento provozovatel měl za to, že by nový název programu Rock Radio mohl být matoucí pro posluchače a Rock Radio by mohlo být zaměňováno s rockovým Rádiem Beat, jehož obsah určuje i označení „classicrock“ rádio. Společnost LONDA, s.r.o., vlastník slovní ochranné známky „Rock Zone 105,9“ zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 272918 mj. pro třídu 38, namítla údajnou zaměnitelnost označení programu Rock Zone 105,9 a Rock Radio.
5. Žalovaná shrnula, že provozovatelem rozhlasového vysílání programů s označením Rock Radio (celkem 22 samostatných licencí) je společnost MEDIA BOHEMIA, a.s., avšak ani jeden z těchto programů není šířen v lokalitě hlavního města Prahy. Společnost MEDIA BOHEMIA a.s. je současně společníkem provozovatele První rozhlasová, s.r.o. s obchodním podílem ve výši 45% a součástí předmětné žádosti je také souhlas

provozovatele MEDIA BOHEMIA a.s. s užitím názvu Rock Radio pro nové označení názvu programu Oldies rádio provozovatele První rozhlasová, s.r.o.

6. Žalovaná nesouhlasila s tvrzením, že názvy programů jsou zaměnitelné. V případě možné zaměnitelnosti názvu programu Rock Radio s názvem programu RADIO BEAT je podle žalované zcela zřejmé, že se o zaměnitelnost v žádném případě jednat nemůže, neboť odkaz na hudební žánr „rock“ název RADIO BEAT vůbec neobsahuje, obsahuje toliko odkaz na žánr „beat“. Není důvodné ani namítat zaměnitelnost pouze z toho důvodu, že rozhlasový (radiový) program shodně obsahuje slovo „radio“. Jedná se o pojmové označení typu služby, kterou provozovatelé posluchačům poskytují. Slovo „radio“ či „rádio“ je obsaženo v názvu valné většiny rozhlasových programů, avšak samo o sobě neznamená, že jsou takové programy nerozlišitelné. Při posuzování možné zaměnitelnosti názvů programů je vždy nutné hodnotit takové názvy v jejich úplnosti a celistvosti. Vzhledem k odkazům na rozdílné hudební žánry, které oba názvy obsahují, žalovaná setrvala na názoru, že o zaměnitelnost se v daném jednat nemůže. K námitce, že je provozovatel vlastníkem ochranné známky pro slogan „BEAT RADIO ClassicRock“, žalovaná uvedla, že se nejedná o název programu a tuto námitku žalovaná nepovažovala ve vztahu k předmětu řízení za relevantní, neboť slogan programu není předmětem tohoto řízení.
7. K možné zaměnitelnosti názvu programu Rock Radio s názvem programu Rock Zone 105,9 žalovaná uvedla, že ani použití názvu hudebního žánru „rock“ v názvu programu samo o sobě nemůže být výrazem zaměnitelnosti jednotlivých programů. Podle žalované názvy musí být posuzovány ve svém celku a dílčí použití obecného pojmu „rock“ pro označení rozhlasového programu nemůže být chápáno jako zásah do práv třetích osob. Obsahová definice žánru rock je velmi široká, zahrnuje nepřeborný počet subžánrů a hudebních stylů, které jsou alespoň velmi okrajově zastoupeny ve vysílání téměř všech programů v ČR provozovaných. Podle žalované nelze přistoupit na praxi, kdy si výhradní užívání tohoto termínu pod záminkou zaměnitelnosti názvu programů bude nárokovat jediný provozovatel. Ze slovního porovnání obou názvů je patrné, že název Rock Zone 105,9 je vzhledem k užití slova „zone“ v kombinaci s číselným vyjádřením frekvence „105,9“ značně unikátní a pouhé použití obecného pojmu „rock“ nemůže mít za následek jakékoliv pochybnosti při jeho odlišení od názvu Rock Radio.
8. Podle žalované změna názvu programu sama o sobě nezakládá důvod pro neudělení licence na základě veřejného slyšení, neboť to je dle § 16 odst. 2 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání určeno k projednání otázek týkajících se programové skladby navrhované účastníky licenčního řízení. Podle žalované název programu rovněž sám o sobě žádným způsobem nedefinuje jeho obsahovou stránku, ta je určena pouze licenčními podmínkami, které jsou vždy součástí rozhodnutí o udělení příslušné licence.
9. Konečně žalovaná uvedla, že dle vyjádření (č.j. RRTV/1051/2021-vac ze dne 20.1. 2021) provozovatele První rozhlasová, s.r.o. kromě souhlasu s užitím označení názvu programu Rock Radio od společnosti MEDIA BOHEMIA a.s. tento provozovatel rovněž získal oprávnění k užití slovního označení „Rock Radio“ od vlastníka slovní ochranné známky „Rock Radio“, zapsané u Úřadu průmyslového vlastnictví, číslo zápisu 368021, registrované pro třídy 35, 38 (provozování rozhlasového vysílání) a 41, společnosti MEDIA MARKETING SERVICES a.s., která patří do skupiny MEDIA BOHEMIA a.s., tedy společníka provozovatele První rozhlasová s.r.o. Žalovaná je názoru, že veškeré další

případné spory vyplývajících z kolize užití ochranných známek, je na místě řešit soukromoprávní cestou.

III. Žaloba

10. Žalobkyně (účastník správního řízení) podala proti rozhodnutí žalované žalobu.
11. Stěžejní žalobní námitkou je, že označení „Rock Radio“ je zaměnitelné s označením rozhlasové stanice žalobkyně „Rock Zone 105,9“, když navíc obě tyto rozhlasové stanice působí na stejném regionálním trhu v Praze. Žalobkyně zdůraznila, že provozovatel rozhlasového vysílání je povinen podle ustanovením § 32 odst. 1 písm. o) zákona o provozování vysílání alespoň jedenkrát za hodinu identifikovat rozhlasový program, a to uvedením jeho názvu. Název programu je tak součástí programu rozhlasového vysílání. Jeho právní význam spočívá v tom, že je způsobilý odlišit vysílání jednotlivých provozovatelů u posluchačů i zadavatelů reklamy.
12. Žalované rozhodnutí, které konstatuje, že změna názvu programu sama o sobě nezakládá důvod pro neudělení licence na základě veřejného slyšení, je podle žalobkyně v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 77/2012 - 37.
13. Žalobkyně je názoru, že úvaha žalované nemůže obstát zejména s ohledem na obecně závaznou právní úpravu práv na označení obsaženou v zákoně č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, který v ustanovení § 5 stanoví, že i označení, které nemá rozlišovací způsobilost, může být zapsáno jako ochranná známka, „pokud přihlašovatel prokáže, že takové označení získalo před zápisem ochranné známky do rejstříku užíváním v obchodním styku ve vztahu k výrobkům nebo službám přihlašovatele, pro které je požadován jeho zápis do rejstříku, rozlišovací způsobilost“. Žalobkyně je jedinou osobou v Praze, která pro své rozhlasové vysílání od ledna 2005 na základě rozhodnutí žalované z 16. 12. 2004 užívá v označení programu „rock“. Žalobce je názoru, že se tento pojem stal právě pro její program příznačným, a má na rozhlasovém trhu v Praze rozlišovací způsobilost.
14. Žalobkyně zdůraznila, že rozhlasové stanice s názvem Rock Radio sice již na českém rozhlasovém trhu působí, nikoliv však na regionálním rozhlasovém trhu v Praze, kde je pojem „rock“ příznačný výhradně pro rozhlasovou stanici žalobce Rock Zone 105,9. V označení „Rock Zone 105,9“ je dominantním prvkem právě pojem „rock“, který jednoznačně definuje zaměření rozhlasové stanice a její odlišení v příslušném regionu nejen pro posluchače, ale i zadavatele reklamy.
15. Jakkoliv žalovaná odkázala na soukromoprávní spor se společností MEDIA BOHEMIA a.s. o případnou kolizi ochranných známek, žalobkyně je názoru, že se v uvedeném případě nejedná o kolizi dvou ochranných známek, ale o kolizi názvů rozhlasových programů na regionálním, nikoliv celostátním trhu. Žalobkyně pak znovu poukázala na rozsudek ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 77/2012 - 37, v němž Nejvyšší správní soud vyslovil, že žalovaná je povinna neudělit souhlas se změnou označení programu, vyvolávalo-li by toto označení zaměnitelnost s označením (názvem) stávajícího programu.

IV. Vyjádření žalované

16. Žalovaná uvedla, že v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. května 2013, č. j. 4 As 77/2012 – 37 jí bylo vytknuto, že se problematikou zaměnitelnosti názvů obou programů s odkazem na obsahovou náplň veřejného slyšení dle § 16 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání zcela odmítla zabývat a své rozhodnutí v tomto smyslu řádně neodůvodnila. Nejvyšší správní soud tudíž vytýkal žalované absenci podrobné správní úvahy stran hodnocení možné zaměnitelnosti názvu dvou rozhlasových programů. Žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí podrobně popsala, z jakých důvodů udělila souhlas s požadovanou změnou názvu programu na nový název Rock Radio a z jakých důvodů neshledala možnou zaměnitelnost s názvem programu žalobce Rock Zone 105,9.
17. Žalovaná uvedla, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že požadovaná změna názvu programu by nevedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení, v žádném případě však nerezignovala na odůvodnění správní úvahy, která ji k udělení požadovaného souhlasu vedla a přistoupila k věcnému a zevrubnému vyhodnocení svých závěrů. Žalovaná dodala, že Nejvyšší správní soud se zabýval možnou zaměnitelností názvů programu MAGIC BRNO a programu Hitrádio Magic. V případě sporného užití slova „magic“ v názvu rozhlasové programu je možné přisvědčit, že slovo „magic“ je způsobilé mít rozlišovací schopnost, neboť se nejedná o druhové označení mainstreamového hudebního žánru, který je s rozhlasovým vysíláním pojmově velmi úzce spjat a pro označení rozhlasových programů je běžně užíván.
18. Žalovaná dále namítla, že žalobkyně neuvádí žádné konkrétní a relevantní skutečnosti (např. data o poslechovosti jednotlivých programů), ze kterých by vyplývalo, že je označení slovem „rock“ tím skutečně unikátním prvkem, kvůli kterému je posluchači konzumována. Žalovaná coby specializovaný správní orgán v oblasti rozhlasového vysílání shledala, že užití pojmu „rock“ nemůže být způsobilé k vytvoření jakékoliv konkurenční či jiné výhody. Program je v prvé řadě definován svým obsahem a posluchači jistě nevyhledávají konkrétní rozhlasový program kvůli jeho názvu, avšak kvůli jeho konkrétní hudební skladbě, obsahu a rozsahu mluveného slova či zpravodajských a servisních informací. Rada setrvává na svém názoru, že není možné připustit, aby na rozhlasovém trhu v Praze bylo do budoucna ostatním provozovatelům znemožněno vysílat jakýkoliv program, který nese v názvu obecné označení „rock“. V současné době jsou v některých regionech ČR šířeny programy, v jejichž názvech pojem „rock“ figuruje (oblast Valašska a Hané - programy ROCK MAX, Rádio Čas Rock a Rádio Haná okruh SkyRock; oblast Slezska a severní Moravy - programy ROCK MAX a Rádio Čas Rock) a žalovaná plně v souladu s principem legitimního očekávání postupovala a bude postupovat identicky i v ostatních regionech ČR.
19. Žalovaná poukázala na to, že žalobkyně se ohledně posouzení rozlišovací způsobilosti názvu programů odvolává na právní úpravu obsaženou v § 5 zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách. V této žalobní argumentaci nalézá určitý rozpor. Jestliže se žalobkyně domáhá soukromoprávní ochrany, kterou poskytují jednotlivá ustanovení zákona o ochranných známkách, bylo by na místě obrátit se na Úřad průmyslového vlastnictví kupříkladu formou námitek dle § 7 zákona o ochranných známkách.

V. Další vyjádření

20. Městský soud žalobu a vyjádření žalované k žalobě zaslal rovněž osobám zúčastněným na řízení. Následná vyjádření osob zúčastněných na řízení poté zaslal oběma procesním stranám. Jednotlivá navazující podání procesních stran či osob zúčastněných na řízení shrnuje městský soud následovně.

Vyjádření osob zúčastněných na řízení

21. První rozhlasová s. r. o. /osoba zúčastněná na řízení 1)/ ve vyjádření ze dne 24. 3. 2021 uvedla, že souhlas Rady se změnou názvu programu je založen na správném právním názoru, že názvy Rock Radio a Rock Zone 105,9 nejsou zaměnitelné. Za tohoto stavu je zcela bez relevance, zda případná zaměnitelnost názvu programu může mít za následek neudělení licence na základě veřejného slyšení.
22. K otázce zaměnitelnosti osoba nejprve uvedla, že rock je generické označení bez rozlišovací způsobilosti vyjadřující žánr populární hudby a shoda v tomto jediném prvku nemůže založit zaměnitelnost obou označení. Namítla, že globální posouzení nebezpečí záměny musí být založeno na celkovém dojmu, kterým tato označení působí, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům (viz rozsudek Tribunálu ze dne 14. října 2003, Phillips-Van Heusen vs. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T 292/01) a hledisku tzv. průměrného spotřebitele (viz rozsudek Soudního dvora EU ze dne 16. července 1998, Gut Springenheide GmbH a Rudolf Tusky vs. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung, C-210/96, rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 30. 5. 2013, sp. zn. 23 Cdo 971/2011).
23. Sama skutečnost, že mezi dvěma označení je shoda v jednom prvku „rock“, proto nemůže odůvodnit závěr, že se jedná o označení zaměnitelná. Označení „rock“ je obecným označením hudebního žánru bez jakékoliv rozlišovací způsobilosti, neboť průměrný posluchač jej vnímá pouze jako informaci o druhu vysílané hudby. Generická označení (označení popisná a druhová) přitom v souladu s ustálenou judikaturou zásadně postrádají právní ochranu, a jsou proto pro všechny výrobce či poskytovatele služeb volná (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. 5. 1999, Windsurfing Chiemsee Produktions, C-108/97 a C-109/97; rozsudek Soudního dvora ze dne 8. 4. 2003, Linde AG a další, C-53/01 až C-55/01; rozsudek Soudního dvora ze dne 23. 10 2003, OHIM proti Wrigley jr. Company, C-191/01 P). Obdobně odkázala na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 32 Cdo 3367/2007, týkající se označení výrazu „miss“, horké jablko či horké jablíčko (rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 3773/2010). Rovněž v rozhodnutí sp. zn. 32 Odo 726/2006 Nejvyšší soud uvedl: „Označení, které je svým významem předmětem obecného užívání a není individuálním označením výrobků konkrétního soutěžitele, nemůže být předmětem ochrany proti nekalé soutěži. Takovým označením je například uvedení typu elektroměrového rozvaděče (na rozdíl od obchodního názvu daného výrobku).“ Obdobně osoba zúčastněná na řízení 1 odkázala na rozhodnutí Úřadu průmyslového vlastnictví sp. zn. O-540068, kterým byly zamítnuty námitky proti zápisu ochranné známky „R Vysočina Český rozhlas“ (obdobně rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 21 Cm 14/2017 a 15 Cm 27/2018), Úřadu průmyslového vlastnictví sp. zn. O-106602 ve věci shodného prvku „Brno“. Připustila, že i druhové označení může teoreticky získat rozlišovací způsobilost, nicméně tak tomu bude pouze výjimečně, kdyby se obecné označení stalo pro určitého soutěžitele natolik

příznačné, že s ním je v zákaznických kruzích zcela nepochybně spojováno (srov. rozhodnutí Městského soudu v Praze sp. zn. 15 Cm 27/2018). Podle osoby zúčastněné na řízení výraz „rock“ jako obecné označení žánru nemůže být z povahy věci v povědomí veřejnosti spojován výhradně se žalobkyní, to by navíc musela prokázat.

24. Osoba zúčastněná na řízení 1) uvedla, že průměrný spotřebitel (posluchač) neposlouchá „rock“ (ve významu označení rádia), ale „Rock Zone“ nebo „Rock Radio“. Uvedený závěr (o nepříznačnosti slova „rock“ výhradně pro žalobkyni) potvrzuje i databáze ochranných známek vedená Úřadem průmyslového vlastnictví, ve které je v současnosti registrováno více než 1 000 ochranných známek obsahujících výraz „rock“, jakož i databáze Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, která obsahuje řadu rádií, jež mají ve svém názvu výraz „rock“ – ROCK MAX, Radio Haná okruh Skyrock, Radio Čas Rock, Rock Radio, Rock Zone 105,9. Shodují-li se dvě označení v nedistinktivním prvku (zde „rock“), pak tato shoda v souladu s ustálenou judikaturou sama o sobě zaměnitelnost označení založit nemůže (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 As 96/2015-59).
25. Dále se osoba zúčastněná na řízení 1) zabývala samotnou zaměnitelností označení Rock Radio a Rock Zone 105,9. Ta vychází ze 4 hledisek: vizuálního, fonetického, významového a celkového dojmu (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 23. 2. 2006, č. j. 11 Ca 175/2005 – 58, obdobně rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 11. 11. 1997, SABEL BV v. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, C-251/95).
26. Poukázala na vizuální hledisko označení – to je naprosto dle osoby zúčastněné na řízení 1) zcela odlišné. Z fonetického hlediska bude označení žalobkyně reprodukováno jako [rok zoun sto pět celých devět] a označení osoby zúčastněné na řízení jako [rok rádio]. Odlišná délka obou označení, jakož i rozdíl ohledně zvukové reprodukce slova „zone“ a „radio“ formuje nemalou poslechovou odlišnost, a proto z fonetického hlediska je zaměnitelnost obou označení vyloučena.
27. Odlišnost obou označení lze vysledovat i z hlediska sémantického. První prvek obou označení „rock“ vnímá průměrný spotřebitel jako žánr populární hudby, který vzhledem v kontextu, ve kterém je užit (tj. pro označení názvu rádia), představuje prvek popisný odkazující na druh vysílané hudby. Druhý prvek označení žalobkyně („zone“) vnímá průměrný spotřebitel jako označení pro zónu, pásmo či oblast, zatímco druhý prvek označení osoby zúčastněné na řízení („radio“) jako druh média. Označení žalobkyně se navíc na rozdíl od označení osoby zúčastněné na řízení skládá ze tří prvků – označení hudebního žánru (rock), fantazijní označení (zone) a frekvence, na které je program vysílán (105,9). Na trhu rozhlasového vysílání je přitom označení „zone“ zcela neobvyklé a jako takové má vysokou rozlišovací způsobilost (což ostatně konstatovala v napadeném rozhodnutí i Rada pro rozhlasové a televizní vysílání). Označení osoby zúčastněné na řízení se skládá pouze ze dvou prvků – označení hudebního žánru (rock) a označení druhu média (rádio).
28. Je názoru, že z hlediska celkového dojmu tak v paměti průměrného spotřebitele (s ohledem na nízkou distinktivitu jednotlivých (samostatně stojících) prvků) utkví v případě osoby zúčastněné na řízení spojení „Rock Radio“ (neboť průměrný posluchač nebude identifikovat program tím, že poslouchá „rock“ nebo jen „radio“, ale jen tím, že poslouchá „rock radio“) a v případě žalobkyně pouze slovo „zone“ (jako fantazijní prvek, který se u rádií běžně

nevyskytuje), popř. „rock zone“. Tato označení jsou natolik odlišná, že je průměrný spotřebitel, který má dostatek informací a je v rozumné míře pozorný a opatrný s ohledem na sociální, kulturní a jazykové faktory (srov. rozsudek Nejvyššího soudu, sp. zn. 32 Odo 229/2006), nemůže zaměnit. Při hodnocení zaměnitelnosti je třeba rovněž přihlídnout k tomu, že každý z programů vysílá na zcela jiných kmitočtech

29. Osoba zúčastněná na řízení zdůrazňuje, že přejmenováním jejího programu dochází pouze k rozšíření již existujícího rozhlasového vysílání na území hlavního města Prahy. Je součástí skupiny MEDIA BOHEMIA a.s., která je provozovatelem sítě regionálních programů s názvem Rock Radio pokrývajících svým vysíláním velkou část západních Čech a některé oblasti na Vysočině a jižní Moravě. Žalobkyně nikdy proti existenci Rock Radia ničeho nenamítala, a to i přesto, že jeho vysílání bylo dostupné online i před změnou názvu programu, která je předmětem napadeného rozhodnutí. Žalobkyně se tak podanou žalobou snaží dosáhnout „monopolního“ postavení na území Prahy a vyloučit osobu zúčastněnou na řízení z volné soutěže, což je nepřípustné.
30. Není pak pravdou, že by žalobkyně byla jediná, kdo v Praze užívá v názvu svého programu „rock“ – zde osoba zúčastněná na řízení poukázala na to, že posluchači mohou naladit v Praze Rádio Čas rock od roku 2014, Beat Radio Classicrock. Lze naladit programy ROCK MAX, Radio Haná okruh Skyrock a Rádio Čas Rock, a to prostřednictvím internetu. Online lze v Praze naladit i řadu dalších rádií obsahující v názvu výraz „rock“, namátkou například Rádio Fajn Rock Music, Best of Rock, FWDS Rock a Oldies Rock.
31. Rovněž skutečnost, že žalobkyně je vlastníkem slovní ochranné známky „Rock Zone 105,9“ zapsané Úřadem průmyslového vlastnictví pod číslem zápisu 272918, nemůže shora uvedené posouzení změnit. Poukázala na § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách.
32. Vzhledem k tomu, že výraz „rock“ je nedistinktivním prvkem bez rozlišovací způsobilosti, nemůže žalobkyně pouze na základě vlastnictví ochranné známky „Rock Zone 105,9“ vyloučit osobu zúčastněnou na řízení z jeho užívání. Znění ochranné známky je „Rock Zone 105,9“, nikoliv jen „rock“, když taková ochranná známka by pro absenci rozlišovací způsobilosti nemohla být Úřadem průmyslového vlastnictví vůbec zapsána. Rozlišovací způsobilost má ochranná známka žalobkyně právě a jedině jako celek. Osoba zúčastněná na řízení je na základě licenční smlouvy s vlastníkem ochranných známek „ROCK RADIO“ (číslo zápisu kombinované ochranné známky 318724 s datem práva přednosti 6. 10. 2010 a číslo zápisu slovní ochranné známky 368021 s datem práva přednosti 3. 10. 2017), společnosti MEDIA MARKETING SERVICES a.s., oprávněna užívat ochrannou známku „ROCK RADIO“
33. UNITED RADIO BROADCASTING s.r.o. /osoba zúčastněná na řízení 3)/ ve vyjádření ze dne 11. 3. 2021 má za to, že nový název programu Rock Radio by mohl být pro posluchače matoucí a Rock Radio by mohlo být zaměňováno s rockovým Rádiem Beat, jehož obsah jednoznačně určuje i jeho označení (slogan) „classicrock“ rádio.

Vyjádření žalobkyně z 26. 4. 2021

34. Žalobkyně v reakci na vyjádření osoby zúčastněné na řízení 1) uvedla, že se nejedná o spor o zaměnitelnost dvou ochranných známek. Relevantní rozhodnutí, které dopadá na předmět žaloby, je tak rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 77/2012 – 37 ze dne 30. 5. 2013. Označení rozhlasového programu je specifické tím, že je posluchači vnímáno výhradně sluchem, tzn. není možné na něj aplikovat pouze příslušná ustanovení zákona o ochranných známkách a související judikaturu. Navíc se v dotčeném případě jedná o střet dvou označení rozhlasových stanic na regionálním trhu (v Praze), který zákon o ochranných známkách ani neupravuje. V uvedeném řízení se jedná o licenci k rozhlasovému vysílání prostřednictvím vysílačů v pásmu FM, poslechovost rádií prostřednictvím internetu či pásma DAB plus je marginální, velmi malá.
35. Žalobkyně dále uvedla, že souhlas se změnou licenčních podmínek udělila žalovaná osobě zúčastněné na řízení již svým rozhodnutím č. j. RRTV/5207/2018- blu dne 23. 1. 2018. Na základě rozhodnutí k žádné „významné změně vysílacího obsahu“, natož k nahrazení jiným, již existujícím programem, dojít nemělo. Předmětem rozhodnutí pak byl pouze souhlas se změnou názvu programu osoby zúčastněné na řízení, osoba zúčastněná na řízení pak na svém facebookovém profilu uvedla, že Oldies rádio končí.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení 1) z 24. 5. 2021

36. Osoba zúčastněná na řízení se zcela ztotožnila s vyjádřením žalované k žalobě. Setrvala na názoru, že výrok napadeného rozhodnutí je správný. Poukázala poté na to, že pokud podle judikatury (rozsudky Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 Afs 104/2008, 8 Afs 15/2007) obстоjí aspoň některé důvody, na kterých je rozhodnutí založeno (závěr o nezaměnitelnosti názvů rozhlasových stanic), není důvod ke kasaci rozhodnutí.
37. Poukázala na další rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 23 Cdo 2159/2015, v němž soud posuzoval zaměnitelnost označení bylinných likérů a prvky spojené s lesem a lovem; ty byly shledány natolik obecné, že je nelze monopolizovat na jednoho soutěžitele, což je případ užití slova „rock“.

Vyjádření žalované ze dne 7. 6. 2021

38. Podle žalované jsou tvrzení žalobkyně nekonzistentní. V žalobě uvedla, že se nejedná o kolizi ochranných známek. V jiné části žaloby se však ochrany práv vyplývajících z ochranných známek dovolává, aby poté zase tuto argumentaci později opustila. Uvedla, že provozovateli První rozhlasová, s.r.o. byl udělen souhlas se změnou licenčních podmínek licence č.j. Ru/175/99 ze dne 22. června 1999, a to prostřednictvím rozhodnutí sp. zn. 2017/1061/blu, č.j. RRTV/5207/2018- blu ze dne 23. ledna 2018 a dále rovněž rozhodnutím sp. zn. RRTV/2020/348/str, č.j. RRTV/7992/2020-str ze dne 5. května 2020. Na základě obou těchto rozhodnutí o udělení souhlasu se změnou licenčních podmínek byl provozovatel První rozhlasová, s.r.o. oprávněn přikročit ke změně obsahu programu šířeného dle uvedené licence, přičemž tak mohl učinit kdykoliv po nabytí právní moci předmětných rozhodnutí.
39. V případech, kdy žadatel o změnu licenčních podmínek plánuje šířit obsahově odlišný program oproti programu původnímu, je logické a v souladu s běžnou praxí, že tak učiní až po obdržení souhlasu se současnou změnou názvu programu, aby nedocházelo k matení posluchačů. Jestliže tedy došlo k „významné změně vysílacího obsahu“, provozovatel byl

oprávněn k takové změně přikročit na základě uvedených rozhodnutí o změně licenčních podmínek, nikoliv na základě rozhodnutí o změně názvu.

Vyjádření osoby zúčastněné na řízení 1) ze dne 21. 6. 2021

40. Osoba zúčastněná na řízení 1) uvedla, že Nejvyšší správní soud v rozhodnutí sp. zn. 4 As 77/2012, připouští analogickou aplikaci zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, ve znění pozdějších předpisů, jakož i analogickou aplikaci nekalosoutěžní skutkové podstaty vyvolání nebezpečí záměny. Odborná literatura dovozuje, že mezi právem nekalé soutěže a známkovým právem existuje vztah komplementarity, tj. otázky, které nejsou řešeny zákonem o ochranných známkách, lze řešit podle právní úpravy nekalé soutěže dle § 2976 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a to dokonce i tehdy, když zákon o ochranných známkách na občanský zákoník výslovně neodkazuje (v podrobnostech viz ČERMÁK, Karel. O vztazích mezi právem nekalé soutěže a známkovým právem. *Bulletin advokacie*, 2005, č. 2).
41. Je názoru, že pokud zákon o rozhlasovém a televizním vysílání otázku zaměnitelnosti názvů neupravuje, je nutno analogicky aplikovat právní úpravu zákona o ochranných známkách a nekalé soutěže, a to včetně navazující judikatury.
42. Poukázala na to, že i rozhlasové programy se prezentují svým posluchačům i jinak než pouze „sluchem“ (např. prostřednictvím webových stránek, účasti na akcích, festivalech atd.). Ostatně i moderní automobilová rádia již zobrazují loga rozhlasových programů apod. Průměrný posluchač vnímá název rozhlasového programu nejen sluchem, ale i vizuálně. Doložila i zvukové znění upoutávek žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení 1).
43. Podle osoby zúčastněné na řízení nelze relativizovat vysílání na internetu a v DAB plus. O tom svědčí i průzkum poslechovosti Radio Projekt, jenž zahrnuje všechny platformy, tak i chování žalobkyně, která vysílá ve všech platformách – DAB plus, internet, FM.
44. Dodala, že rozhodnutí žalované č. j. RRTV/5207/2018-blu ze dne 23. 1. 2018, jakož i napadené rozhodnutí tvoří z jejího pohledu nerozdílný celek, kdy v roce 2018 došlo k mírné úpravě vysílacího programu, který byl rozšířen o poprock a rock, stále však byl primárně orientován na hudbu od 60. let 20. století (tj. „oldies“). Transformace rozhlasového programu pak byla završena napadeným rozhodnutím, kterým došlo ke změně názvu programu na „Rock Radio“.

VI. Jednání ve věci

45. Jednání ve věci se konalo dne 21. 6. 2022.
46. Na něm procesní strany v zásadě setrvaly na svých procesních postojích. Žalovaná zdůraznila, že podle jejího názoru není napadené rozhodnutí v rozporu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 4 As 77/2012. Rada se zabývala zaměnitelností, v rozhodnutí uvedla srozumitelné důvody, které jí vedly k udělení souhlasu. Upozornila, že předmětem je změna názvu dle § 21 odst. 1 písm. a) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání a není jím obsahová stránka ani dramaturgie atp., předmětem není ani grafická úprava log. Osoba zúčastněná na řízení 1) shrnula, že porovnání názvu Rock Radio a Rockzone 105,9 musí vycházet z celkového dojmu a je konstantní judikatura, že

obecná a druhová označení nikdo nemůže monopolizovat. Poukázala na obdobný případ sporu označení programů Hitrádio Vysočina a Český rozhlas Vysočina projednávaný u Městského soudu v Praze.

47. Městský soud na jednání provedl důkaz licencí žalobkyně k provozování rozhlasové stanice RockZone 105,9 ze dne 23. 8. 2016, rozhodnutím žalované z 10. 1. 2015, RZ/5/05, rozhodnutím ze dne 23. 1. 2018, č. j. RRTV/5207/2018 – blu, rešerší ochranných známek obsahující výraz „rock“, rešerší z databáze Rady pro rozhlasové a televizní vysílání k programům obsahující v názvu výraz „rock“, výpis z databáze žalované k programům obsahující v názvu výraz „zone“, dvěmi licenčními smlouvami ke kombinované a slovní ochranné známce „Rock Radio“ ze dne 1. 2. 2021, zvukovými znělkami žalobkyně č. 1, 2 a zvukovými znělkami osoby zúčastněné na řízení 1) č. 1, 2.
48. Naopak na jednání neprovedl navrhané důkazy: výpis žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení 1) z obchodního rejstříku, výpis z rejstříku ochranných známek, seznam rozhlasových programů vysílaných v pásmu DAB plus, printscreeny z webových stránek RockRadio, RockZone 105,9, ROCK MAX, Radia Haná, okruh Skyrock, Beat Radio Classic Rock, Radio Čas Rock, Rádio Fajn Rock Music, Best of Rock, FWDS Rock, Rádía Oldies Rock – skutečnosti vyplývající z těchto podkladů jsou mezi stranami nesporné. Neprovedl důkaz napadeným rozhodnutím – jedná se o součást správního spisu, kterým se dokazování neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 – 117, publ. pod č. 2383/2011 Sb. NSS). Neprovedl důkaz mapou pokrytí Rock Radia před vydáním napadeného rozhodnutí, rozhodnutími žalované sp. zn. 2008/1148/mis/JUD, sp. zn. 2010/59/zab/JUD, sp. zn. 2014/1250/bar/MED, sp. zn. 2014/107/bar/JUK, sp. zn. Rz/9/01/359, č. j. 2014/107/bar/JUK, sp. zn. bar/1205/2014, sp. zn. RRTV/2019/667/str, č. j. RRTV/13013/2019-str, maketa dotazníku k průzkumu poslechovosti „Radio Projekt“ tyto důkazy jsou nadbytečné pro předmět projednávané věci.

VII. Posouzení věci Městským soudem v Praze

49. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (srov. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů [dále jen „s. ř. s.“]), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí městský soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
50. Městský soud předesílá, že předmětem řízení je rozhodnutí, v němž žalovaná vyslovila souhlas se změnou názvu programu. Jaké byly nebo měly být předchozí či navazující kroky, aby osoba zúčastněná na řízení 1) nakonec vysílala v souladu s jí udělenou licencí program „Rock Radio“ včetně odpovídající náplně programu, není tedy předmětem věci. Nicméně pro úplnost soud dodává, že žalobkyně doložila, že žalovaná souhlasila se změnou obsahové náplně programu osoby zúčastněné na řízení 1) zahrnující vysílání mj. rockové hudby již v rozhodnutí ze dne 23. 1. 2018, č. j. RRTV/5207/2018-blu.
51. V projednávané věci nejde ani o spor z ochranných známek, které mají ze své povahy určité parametry (grafické, textové, vizuální...viz § 1a zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách). Pokud strany drží, resp. jsou alespoň licenčně oprávněny užívat

ochranné známky „RockZone 105,9“ resp. „Rock Radio“ či „Radio Beat Classicrock“, otázku spornosti ochranných známek je oprávněn řešit v námitkovém řízení dle § 24 zákona o ochranných známkách Úřad průmyslového vlastnictví, případně se ochrany svých zájmů mohou strany domáhat v rámci nároků vyplývajících z případného nekalosoutěžního jednání jiného soutěžitele dle občanského zákoníku.

52. Podle § 21 odst. 1 písm. a) zákona o rozhlasovém a televizním vysílání je provozovatel vysílání s licenci povinen předem požádat Radu o písemný souhlas se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci, mj. a) označení názvu programu.
53. Podle § 21 odst. 3 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání je Rada povinna rozhodnout o změně skutečností podle odstavce 1 do 60 dnů ode dne, kdy jí byla doručena žádost provozovatele vysílání s licenci. Rada je povinna své rozhodnutí odůvodnit, pokud se jedná o řízení s více účastníky. Pokud Rada ve stanovené lhůtě nerozhodne a nejedná se o řízení s více účastníky, má se za to, že se změnou vyslovila souhlas. Rada souhlas neudělí pouze tehdy, pokud by změna vedla k neudělení licence na základě veřejného slyšení (důraz doplnil soud).
54. Rada je podle tohoto ustanovení v zásadě povinna udělit souhlas se změnou skutečností uvedených v § 21 odst. 1 písm. a) – e) zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání. Výjimkou jsou změny skutečností, které by ve veřejném slyšení vedly k neudělení licence.
55. Co má být předmětem veřejného slyšení určuje § 16 zákona o provozování rozhlasového a televizního vysílání v odst. 1 – 4 (další části tohoto ustanovení nejsou pro meritum věci podstatné, pozn. městského soudu). Např. podle § 16 odst. 2 zákona je veřejné slyšení určeno k projednání otázek týkajících se programové skladby navrhované jednotlivými účastníky licenčního řízení (těmi jsou dle § 13 odst. 1 zákona o provozování rozhlasového a televizního všichni žadatelé o udělení licence, jejichž žádost byla doručena Radě ve lhůtě stanovené ve vyhlášení licenčního řízení). Podle odst. 4 ve veřejném slyšení navrhnou účastníci licenčního řízení znění licenčních podmínek, které se v případě udělení licence stanou licenčními podmínkami podle § 18 odst. 4, s výjimkou podmínek podle písmene c), které stanoví Rada po dohodě s účastníkem řízení tak, aby byly v souladu se stanoviskem Českého telekomunikačního úřadu. Těmito licenčními podmínkami dle rozhodnutí o udělení licence jsou podle § 18 odst. 4 písm. b) označení (název) programu a označení, zda program bude šířen celoplošně, regionálně či místně.
56. Lze shrnout, že na veřejném slyšení každý z uchazečů hájí svou licenci resp. potenciální licenční podmínky, včetně označení programu. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 77/2012-37, dostupný na www.nssoud.cz vyložil, že žalovaná neudělí písemný souhlas se změnou označení názvu programu v případě, že označení (název) programu by bylo zaměnitelné s označením (názevem) stávajícího programu, ledaže by s tím dotčený provozovatel rozhlasového či televizního vysílání souhlasil. Podle Nejvyššího správního soudu by totiž právě zaměnitelnost názvů na základě veřejného slyšení vedla k neudělení licence. Podle názoru městského soudu pak v případě, že názvy programů zaměnitelné nebudou, nebude ani důvod, který by vedl k neudělení licence na základě veřejného slyšení – a žalovaná pak bude podle § 21 odst. 3 zákona o rozhlasovém a televizním vysílání povinna se změnou vyslovit souhlas.

57. Pokud tedy osoba zúčastněná na řízení 1) jako provozovatel žádala o změnu stávajícího označení programu, bylo na místě zabývat se především tím, zda by taková změna přinesla označení zaměnitelné s programy jiných provozovatelů. Žalovaná proto v principu postupovala správně, když vyslovila souhlas se změnou za té situace, že současně označení programu neshledala zaměnitelné s označením programů jiných provozovatelů.
58. V projednávané věci je sporná otázka, zda byla zaměnitelnost navrhovaného označení programu osoby zúčastněné na řízení 1) posouzena správně. Žalobkyně a osoba zúčastněná na řízení 3) – totiž již ve správním řízení učinili spornou otázku změny v ohledu zaměnitelnosti s označením svých programů.
59. Samotná otázka změny názvu (označení) programu není v zákoně o provozování rozhlasového a televizního vysílání vůbec řešena; zákaz zaměnitelnosti názvu při označování subjektu práva a výsledku lidské činnosti však představuje právní princip, který je platný pro celý právní řád. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 5. 2013, č. j. 4 As 77/2012-37).
60. Na rozdíl od běžného soutěžního prostředí, v němž např. firmu právnické osoby, označení svých výrobků atp. určují svým rozhodnutím sami podnikatelé, v tomto případě jde o autoritativní schválení názvu programu správním orgánem; k zaměnitelnosti označení programů a k případnému nekalosoutěžnímu jednání by tak mohla svým rozhodnutím přispět i žalovaná. Je tedy zcela na místě, aby žalovaná při posouzení zaměnitelnosti označení programů vycházela i ze závěrů judikatury věcně příbuzných odvětví – práva ochranných známek a práva nekalé soutěže.
61. Městský soud stěžejní závěry judikatury relevantní pro projednávanou věc shrnuje následovně.
62. Nejvyšší soud v usnesení ze dne 25. 11. 2014, č. j. 23 Cdo 1393/2013 vyložil, že *“není na místě požadavek vypracování či přijetí znaleckého posudku k dokazování (ne)odlišnosti vzhledu výrobků účastníků, neboť základní otázka dojmu informovaného uživatele z kolidujícího a zapsaného vzoru je otázkou právní a nikoli skutkovou a k jejímu zodpovězení znalecký posudek zadat ani nelze. Danou otázku tedy soud musí posoudit sám, byť při tom vychází ze svých skutkových zjištění.”* Nejvyšší soud takto navázal na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze, sp. zn. 3 Cmo 241/2006, který rovněž konstatoval, že *„přímo k zodpovězení otázky zaměnitelnosti daných výrobků nelze zadat znalecký posudek, avšak skutková zjištění včetně ohledání výrobků soudem, anket, závěrů znaleckých posudků o rozdílnosti či naopak totožnosti řešení určitých prvků výrobků, jsou podkladem, z něhož se úsudek soudu odvíjí. K posuzování takového tvrzeného nekalosoutěžního jednání soud přitom přistupuje z hlediska pro ten účel vytvořeného "průměrného spotřebitele", jenž v sobě sjednocuje ("průměruje") zkušenosti, vědomosti, pocity a dojmy v úvahu přicházejících adresátů nabídky, možných zákazníků či spotřebitelů, tak, aby si soud mohl vyřešit otázku, nakolik tvrzené závadné jednání bylo způsobilé takového "průměrného" spotřebitele ovlivnit v jeho dalším jednání a rozhodování.”* Rovněž Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008 – 153 poukázal na nutnost posouzení zaměnitelnosti ochranných známek ve vztahu k vjemu průměrného spotřebitele, a to z více hledisek – vizuálního, fonetického, významového, porovnáváním druhu zboží a služeb či srovnáním dominantních prvků známkového

motivů (obdobně též rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 27. 12. 2001, č. j. 7 A 119/99-32).

63. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 30. 5. 2013, sp. zn. 23 Cdo 971/2011 vyložil, že „*při posuzování zaměnitelnosti je třeba vycházet z pohledu průměrného spotřebitele (zákazníka) a rozhodující je celkový dojem, který průměrnému spotřebiteli utkví v paměti, což většinou je určitá dominující část označení*“. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008-153 rovněž konstatoval, že zaměnitelnost může být dovozována jak z podobnosti v dominantním prvku, tak naopak z toho, že výrobek dominantní odlišující prvek nemá a ostatní prvky mají nízkou rozlišovací schopnost, takže vyvolávají shodný nebo velmi podobný celkový vjem. V jiném rozsudku ze dne 11. 10. 2016, č. j. 2 As 96/2015-59, Nejvyšší správní soud pak doplnil, že shodují-li se dvě označení v distinktivním prvku a odlišují se pouze prvky nedistinktivními, je nutno je pokládat za zaměnitelná. Naopak shoda pouze v nedistinktivním prvku sama o sobě k zaměnitelnosti vést nemůže.
64. V projednávané věci žalobkyně namítá zaměnitelnost označení názvu programů „*RockZone 105,9*“ (program žalobkyně) resp. „*Rock Radio*“ /program osoby zúčastněné na řízení 1)/, potažmo osoba zúčastněná na řízení 3) namítá zaměnitelnost s programem „*Radio Beat classicrock*“.
65. První dva názvy programů obsahují slovo „*rock*“ již na začátku označení. „*Radio Beat classicrock*“ obsahuje slovo „*rock*“ v závěru trojslovního označení. Po přečtení či poslechu názvu jako celku je u tohoto názvu dominantní slovní spojení „*Radio Beat*“. Slovo „*classicrock*“ slouží spíše jako doplňkové označení. Dle něj má být obsahem programu „*klasický rock*“, tj. nijak předem vymezená, ale ustálená, ověřená, zavedená, známá hudba spadající všeobecně pod žánr rock. Tímto názvem program tedy uvádí, že se nejedná o úzkoprofilové zaměření vysílání (např. metal, hardrock, či výlučně rock 70., 80., 90. let, rocková hudba jen zahraničních či českých – československých kapel atp.). Dominantní slovní spojení „*Radio Beat*“ není s názvem „*Rock Radio*“ vůbec nijak zaměnitelné – i slovo „*radio*“ je zde na prvním, tj. jiném místě v názvu než u osoby zúčastněné na řízení 1), druhé slovo „*beat*“ se slovem „*rock*“ není zjevně zaměnitelné vůbec. Slovo „*radio*“ se pak v obou případech nachází v názvu na jiných místech a je obecně známo, že jej obsahuje naprostá většina názvů programů poskytovatelů rozhlasového vysílání, není tedy příznačná výslovně pro jednoho poskytovatele tohoto typu vysílání. Slovní spojení „*Radio Beat classicrock*“ a „*Rock Radio*“ se pak odlišuje jako celek jak vzhledově, tak i foneticky. Průměrný spotřebitel tak musí být označení těchto programů schopen rozlišit. Označení programů osob zúčastněných na řízení 1) a 3) je podle názoru městského soudu zcela nezaměnitelné.
66. Při porovnání označení „*RockZone 105,9*“ a „*Rock Radio*“ jsou dominantní v obou případech první dvě slova v názvu. Slovo „*rock*“ obsahují názvy programů již na začátku označení. Toto generické označení hudebního žánru, jehož vysíláním se obě hudební stanice zabývají, je v názvu obou programů jediné společné.
67. Žalobkyně tvrdí, že označení „*rock*“ je na trhu v Praze označení pro její program. Nejvyšší soud v rozsudku ze dne 14. ledna 2009, sp. zn. 32 Cdo 3367/2007, připustil, že druhové či generické označení se může pro určitý podnik stát natolik příznačné, že je s ním v

zákaznických kruzích zcela nepochybně spojováno. Žalobkyně však tuto spojitost nijak konkrétně neprokazuje a z toho, že na území Prahy provozuje přes 16 let rockovou stanici, to samo o sobě nevyplývá. Jednak žalobkyně zjevně na území Prahy není jediným provozovatelem rockového vysílání – o čemž mj. svědčí program osoby zúčastněné na řízení 3), jenž je posluchačům nabízen rovněž dlouhodobě a mezi posluchači tak nepochybně existuje povědomí o tom, že na území Prahy vysílá několik rozhlasových stanic zaměřených na rockovou hudbu. Žalovaná i osoba zúčastněná na řízení 1) dále příhodně poukazují na to, že i na území České republiky vysílá řada stanic, které mají ve svém názvu označení „rock“, přičemž je nelze ztotožnit pouze s jedním územím, kde vysílají. Označení „rock“ tak není podle názoru městského soudu natolik úzce spjatý s názvem programu žalobkyně, aby tento generický název byl na území Prahy příznačný pouze pro tento program.

68. Užití slova „rock“ v názvu obou programů tedy nic nebrání. V ostatních částech se pak názvy programů zcela liší a působí nezaměnitelně.
69. Zbytková část označení programu žalobkyně zní „Zone 105,9“. Takto se evokuje vymezení prostoru, zóny, v níž je vysílána rocková hudba a tato zóna je vymezena přímo v označení programu frekvencí 105,9. Běžný spotřebitel si tedy již při poslechu či jiném seznámení s označením programu bude vědom toho, že frekvence 105,9 FM je vyhrazena rockové hudbě. Jedná se navíc o jediné označení názvu slovem „zone“ a ve spojení s číslem frekvence jde o vysoce rozlišující prvek. Název charakterizuje tento program jako „rocková zóna“ ve vysílacím prostoru na rádiové frekvenci 105,9.
70. Oproti tomu z označení programu „Rock Radio“ průměrný spotřebitel-posluchač zjistí tolik, že jde o rockové rádio. Jeho frekvenci a prostor ve vysílání se dozví až cíleným vyhledáním dalších informací. V tomto tedy nelze vůbec spatřovat zaměnitelnost v názvech obou programů.
71. Označení programů „RockZone 105,9“ a „Rock Radio“ se poté celkově liší v délce a jinak i foneticky zní. Jde o šestislabičné a čtyřslabičné označení programů.
72. Podle názoru městského soudu je průměrný spotřebitel - posluchač hudebního rádia - schopen nezaměnitelně rozlišit názvy obou programů. Žalovaná správně shledala, že označení programu „Rock Radio“ je nezaměnitelné s označením programů jiných provozovatelů – tj. programu žalobkyně „RockZone 105,9“ a osoby zúčastněné na řízení 3) „Radio Beat classicrock“. Vzhledem k tomu, že označení programu osoby zúčastněné na řízení 1) by pro svou nezaměnitelnost k neudělení licence ve veřejném slyšení nevedlo, žalovaná správně proto vyslovila souhlas se změnou označení programu osoby zúčastněné na řízení 1) na „Rock Radio“.

VIII. Závěr a náklady řízení

73. Na základě všech shora uvedených skutečností městský soud shledal žalobu nedůvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
74. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci procesní úspěch, náhrada nákladů jí tedy nenáleží. U procesně úspěšné žalované městskému soudu ze spisu nevyplynulo, že by jí v řízení vznikly náklady

přesahující běžné náklady na administrativní činnost, která je spojená s vedením a účastí v soudním řízení. Náhradu nákladů proto městský soud žalované nepřiznal.

75. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Městský soud v Praze osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost neuložil a ze správního ani soudního spisu neshledal žádný důvod hodný zvláštního zřetele, pro které by jim bylo lze náhradu nákladů řízení přiznat. Výrokem IV. proto soud vyslovil, že žádná z osob zúčastněných na řízení právo na náhradu nákladů řízení nemá.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 21. června 2022

JUDr. Slavomír Novák v. r.
předseda senátu